

ROMEINEN

8:15-39

Gods kinderen leven door de Geest in de hoop op heerlijkheid en volharding.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/romeinen/8-15-39

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Wandelen door de Geest: leiding en kracht	2 min	4
2	Het bovennatuurlijke voelt vaak gewoon	3 min	5
3	Gods leiding zonder bijzondere ervaringen	3 min	6
4	Gods kinderen worden door de Geest geleid	5 min	7
5	Niet krampachtig zoeken naar Gods leiding	2 min	10
6	Zoonschap en gelijkvormigheid aan Christus	3 min	11
7	Kindschap tegenover wettische slavernij	4 min	13
8	De Geest getuigt: Abba, Vader	5 min	15
9	Erfgenamen van God met Christus	4 min	17
10	Met Christus lijden en regeren	4 min	19
11	Lijden weegt niet op tegen de heerlijkheid	4 min	21
12	De schepping wacht op onze verheerlijking	3 min	23
13	Vrije wil en zondeloosheid na de opstanding	4 min	25
14	De nieuwe schepping zonder vloek	2 min	27

15	Opstanding en vernieuwing op de laatste dag	2 min	29
16	De schepping onder zinloosheid en verval	3 min	30
17	Zuchten en volharden in de hoop	2 min	32
18	De Geest helpt en pleit in onze zwakheid	3 min	33
19	Onze verzuchtingen worden gebeden	2 min	34
20	Alles werkt mee ten goede	2 min	36
21	De calvinistische gouden keten	3 min	37
22	Predestinatie tot gelijkvormigheid	3 min	38
23	Roeping, uitverkiezing en rechtvaardiging	4 min	39
24	Nu al verheerlijkt in Christus	4 min	41
25	Als God voor ons is, wie is tegen ons?	3 min	44
26	Voorbede en de onverbreekelijke liefde	3 min	46
27	Geen uiterlijke macht kan ons scheiden	2 min	47
28	Afval en voorwaardelijke volharding	3 min	49
	Om verder te lezen		50

1

Wandelen door de Geest: leiding en kracht

We keren voor de tweede keer terug naar Romeinen 8. We hadden het over Paulus' nadruk op wandelen in de Geest als het middel om de macht van de zonde in je leven te overwinnen. Ik heb geprobeerd de betekenis van wandelen in de Geest terug te brengen tot twee aspecten. Het gaat er voornamelijk om dat je door de Geest geleid wordt, wat Paulus in vers 14 noemt, en dat je door de Geest kracht ontvangt, wat hij uit vers 13 afleidt. Bij deze verzen zijn we de vorige keer gebleven.

Geleid worden en kracht ontvangen zijn de twee voorwaarden om ergens naartoe te kunnen lopen. Je moet weten waar je naartoe gaat en welke richting je moet nemen om er te komen. Dat is nummer één. Ten tweede moet je de kracht hebben om op te staan en te lopen. Je moet kracht in je benen hebben, energie in je lichaam. De Heilige Geest geeft ons richting en kracht.

Dit levert voor sommige mensen natuurlijk problemen op, omdat de meesten van ons zich in Romeinen 7 herkennen: we doen niet altijd wat we willen doen. We verlangen naar iets wat radicaal anders is dan wat we ervaren. Wanneer we lezen dat wandelen in de Geest dat ingrijpend andere is, lijkt het wel alsof het heel, heel anders moet zijn dan wat we nu al doen. Ik denk niet dat dit zo is.

Als je christen bent, denk ik dat wandelen in de Geest meestal de normale gang van zaken is. Maar het gebeurt niet vanzelf, zonder dat je het bewust wilt. Als je een echte christen bent die zegt: „Ik wil Jezus vandaag volgen. Ik vertrouw op God. Ik wil doen wat Hij zegt,” dan zijn dat enkele fundamentele christelijke houdingen, en daar hebben we het in feite over. Doen wat Hij zegt, betekent dat je door Hem geleid wordt. En erop vertrouwen dat God je helpt het leven te leiden dat Hij wil dat je leidt, is het andere deel. Het is alleen zo dat de Heilige Geest het middel is waardoor God leidt en waardoor Hij kracht geeft.

2

Het bovennatuurlijke voelt vaak gewoon

Met andere woorden, wat de meeste christenen al doen, als ze echte christenen zijn die het volgen van God werkelijk serieus nemen, is waarschijnlijk wandelen in de Geest. Het is alleen een kwestie van consequent zijn en beseffen dat dit is wat we doen. Misschien zoeken we naar iets sensationelers, iets wat duidelijker bovennatuurlijk is dan wat we al hebben. Het leven lijkt tenslotte behoorlijk normaal, en normaal lijkt niet bovennatuurlijk. Het lijkt juist natuurlijk.

Welk leven we ook leiden, zelfs als het een ideaal christelijk leven is, zelfs als het een leven is dat op dat van Paulus lijkt, het kan voor ons natuurlijk aanvoelen. Zo voelt een vis zich volgens mij ook niet nat, omdat hij voortdurend in een natte omgeving leeft. Hij kent het verschil niet. Ik denk dat het bovennatuurlijke soms natuurlijk begint aan te voelen voor mensen die een bovennatuurlijk leven leiden. En dat doen wij. Als je wedergeboren bent, bevind je je in een ander rijk, dat in feite een bovennatuurlijk rijk is.

Het voelt misschien niet alsof je een buitenaards wezen bent of zoiets, of alsof er magie plaatsvindt, maar je hebt een nieuw leven gekregen. Dat is bovennatuurlijk. Maar omdat het jouw leven is en dit nu de omgeving is waarin je leeft, voelt het voor jou natuurlijk aan. Als het voor jou natuurlijk aanvoelt, leef je misschien op de bovennatuurlijke manier waarover de Bijbel spreekt, terwijl je toch het gevoel hebt dat het heel anders zou moeten aanvoelen. Misschien denk je: „Ik heb gewoon het gevoel dat ik een natuurlijk leven leid.”

Je kunt weten of je een natuurlijk leven leidt door te kijken of je vleselijke doelen, vleselijke waarden en dat soort dingen nastreeft. Dan ben je misschien nog niet wedergeboren. Maar als je in wezen zegt: „Ik wil een leven voor God leiden. Ik wil het Koninkrijk van God najagen. Ik doe dit niet volmaakt, maar dit is wat ik vastbesloten ben te doen,” dan denk ik dat dit een behoorlijk goede aanwijzing is dat je wedergeboren bent. Je hebt het nieuwe leven in je.

Hoewel jij je waarschijnlijk bewust bent van de gebreken in je leven, net zoals Paulus zich bewust was van de gebreken in zijn leven, zagen de mensen die Paulus gadesloegen waarschijnlijk niet veel van die gebreken. Mensen die naar Paulus keken,

zeiden waarschijnlijk: „Daar heb je een goed voorbeeld van een christen.” Het is heel goed mogelijk dat jij je sterk bewust bent van gebreken in je christelijke wandel, maar dat andere mensen je zien en zeggen: „Dat is een goede christen. Zij of hij leeft voor God.” En ze hebben gelijk, want dat is wat je bent.

Het is alleen zo dat je, omdat je christen bent, een bepaalde maatstaf als vanzelfsprekend beschouwt. En er is zelfs een hogere maatstaf die je hoopt te bereiken. Je bent je altijd bewust van de afstand tussen waar je bent en wat je probeert te bereiken. Terwijl waar je nu bent eigenlijk de plaats is waar een christen zich doorgaans bevindt en waar je zou mogen verwachten dat een christen zich bevindt. Maar we hebben allemaal enkele gebreken. Paulus had die ook. We hebben ze allemaal.

3

Gods leiding zonder bijzondere ervaringen

Ik weet niet of wandelen door de Geest zo bovennatuurlijk aanvoelt. Veel mensen willen leiding van God ontvangen die bovennatuurlijk aanvoelt. Ze willen het gevoel hebben dat er iets van de andere kant, van God, tot hen is gekomen. Het is bijna alsof je bij een seance bent en er stemmen tot je komen waarvan je niet weet waar ze vandaan komen. Het lijkt alsof daar in het christelijke leven een soort tegenhanger van zou moeten zijn, waarbij wij vanuit een geheimzinnige bron stemmen en leiding van God ontvangen. Zo voelt het niet echt wanneer je werkelijk in de sfeer van de Geest leeft. Het voelt natuurlijker. Het is bovennatuurlijk. Als het een niet-christen overkwam, zou het voor die persoon heel vreemd zijn. Voor jou is het niet vreemd, omdat je elke dag leeft en wakker wordt in de sfeer van de Geest van God. Je bent eraan gewend. Daardoor lijkt het misschien niet zo bizar, vreemd, uitzonderlijk of bovennatuurlijk als het werkelijk is. Natuurlijk is het niet echt uitzonderlijk in jouw geval, of bij christenen in het algemeen. Christenen hebben de Heilige Geest.

Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.

ROMEINEN 8:9

Aangezien dat zo is, zullen christenen in hoge mate door de Geest wandelen.

Wat nodig is, is eenvoudigweg dat je het consequenter doet. Dat kan betekenen dat je oplettender en zorgvuldiger bent en alerter bent op struikelblokken en verleidingen. En dat je bewust tegen jezelf zegt: „Ik moet gehoorzamen aan wat de Geest zegt.” Ik moet erop vertrouwen dat Hij mij het vermogen zal geven om het hier te doen, op het moment dat ik met een verleiding te maken krijg. Hier zou ik normaal gesproken vallen. Hier zou ik normaal gesproken het vlees gehoorzamen. Maar ik wil bewust zeggen: “Nee, de Geest van God zegt mij dat dit niet het juiste is, en de Geest van God zal mij helpen mij ervan af te keren wanneer ik mij er nu van afkeer.”

Jij moet ook jouw deel doen. Je moet je er daadwerkelijk van afkeren, zoals Jozef wegrende van de vrouw van Potifar. Als hij daar was blijven staan en had gezegd: “Ik moet sterk zijn, ik moet sterk zijn”, was hij uiteindelijk misschien niet zo sterk geweest. Maar als de Heilige Geest zegt: “Keer je hiervan af. Ren hiervan weg. Vlucht”, dan moet je dat doen. Terwijl je gehoorzaamt, stelt Hij je in staat om in die gehoorzaamheid te slagen.

Zo begrijp ik wat wandelen door de Geest inhoudt. Paulus gaat niet zo uitvoerig op de details in en gebruikt daarbij niet specifiek die terminologie. Maar hij zegt wel genoeg om mij duidelijk te maken dat dit is waar hij het over heeft. En omdat ik als christen zowel enkele gefrustreerde als minder gefrustreerde jaren heb gekend, ben ik gaan begrijpen wat het betekent. Misschien zijn er mensen die het beter begrijpen dan ik en die het beter zouden kunnen uitleggen dan ik.

4

Gods kinderen worden door de Geest geleid

Nu zei hij in vers 14:

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

ROMEINEN 8:14

We hebben het al gehad over geleid worden door de Geest van God. Maar hij zegt:

Dit zijn de kinderen van God.

Let eens op hoeveel mensen door de Geest van God worden geleid: evenveel als er zonen van God zijn:

zovelen als.

Dit betekent dat als je een kind van God bent, je door de Geest van God wordt geleid. Misschien niet elk moment volmaakt, als je jezelf laat afleiden, meetrekken of door verleiding van die weg laat afbrengen. Maar een kind van God zijn betekent dat je over het algemeen door de Geest van God wordt geleid.

De Heilige Geest is in je. Hij overtuigt je. Hij leidt je, soms misschien zonder dat je zelfs maar beseft dat Hij dat doet. Vaak zul je een bepaalde weg volgen, bijna alleen maar omdat dat de weg was die je om andere redenen als vanzelf moest nemen. Als je eenmaal op een bepaald moment van de dag bent aangekomen, heb je een ontmoeting die je nooit zou hebben gehad als je eerder die dag niet bepaalde beslissingen had genomen die je op dat punt brachten. Dan beseft je: “Ik werd daarheen geleid.”

Het was zoals met de dienaar van Abraham, die met tien met goederen beladen kamelen op weg werd gestuurd en wekenlang door de woestijn trok om een vrouw voor Izak te zoeken. Hij komt in Paddan-Aram aan en komt bij de waterput. Wanneer hij bij de waterput stopt om water te halen, zegt hij:

Laat het zo zijn dat het meisje tegen wie ik zeg: Laat toch de kruik van uw schouder zakken, zodat ik kan drinken, en dat zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kamelen te drinken geven, dat zij het meisje is dat U voor Uw dienaar Izak bestemd hebt. Daaraan zal ik dan weten dat U mijn heer goedertierenheid bewezen hebt.

GENESIS 24:14

En jawel, wanneer Rebekka naar buiten komt, vraagt hij haar om water en biedt zij ook aan zijn kamelen water te geven. Hij verwondert zich dus en beseft dat zij de juiste is. Hij zegt:

Wie ben jij?

Zij zegt:

Zij zei tegen hem: Ik ben de dochter van Bethuel, de zoon van Milka, die zij Nahor gebaard heeft.

GENESIS 24:24

Hij beseft: “Dit is de nauwste band met de familie van Abraham die er te vinden is.” Hij bidt, verheugt zich en dankt God. Hij zegt:

Hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die mijn heer Zijn goedertierenheid en Zijn trouw niet onthouden heeft. Wat mij aangaat, de HEERE heeft mij op deze weg geleid naar het huis van de broeders van mijn heer.

GENESIS 24:27

Merk op dat hij besepte dat God hem leidde terwijl hij onderweg was, want hij kwam precies op het juiste moment bij die waterput aan om Rebekka te ontmoeten. Als hij een uur eerder was gekomen, had misschien een ander meisje dat aanbod gedaan. Als hij een uur later was gekomen, was hij haar helemaal misgelopen. Maar dat hij daar op dat tijdstip aankwam, had te maken met beslissingen die hij in de voorgaande weken had genomen: wanneer hij het kamp moest opbreken, wanneer hij moest stoppen met reizen en hoe ver ze op andere dagen reisden.

Bij elke keuze die hij maakte, was hij zich er niet van bewust dat hij geleid werd, maar God leidde hem. Hij wist het pas toen hij deze door God geleide ontmoeting had en zei: „God heeft mij hier al die tijd naartoe geleid. Dat besef ik nu pas, nu ik zie wat het resultaat is geweest van een hele reeks beslissingen die ik de afgelopen weken heb genomen. Ik ben hier op het juiste moment aangekomen om de juiste persoon te ontmoeten.” Hij zegt dat God hem naar het huis van zijn meester leidde. Daarom geloof ik dat we vaak door de Geest van God worden geleid, zelfs wanneer we ons daar niet echt van bewust zijn. We doen gewoon het volgende waarvoor we verantwoordelijk zijn. Iemand vraagt ons iets te doen en we zeggen: „Nou, ik denk dat ik moet helpen.” Dus ga je het doen, en terwijl je dat doet, heb je weer een andere ontmoeting of gebeurt er iets anders. „Ik kan op weg naar huis maar beter even

stoppen om hier wat van te halen.” Gewoon dingen die niet als geestelijke beslissingen klinken. En warempel, in de winkel ontmoet je iemand die moet horen wat jij hem kunt zeggen, en daardoor verandert zijn leven.

Er zijn veel mensen die getuigen dat ze door een toevallige ontmoeting met iemand tot de Heere zijn geleid. Ze hadden die persoon net zo goed niet kunnen ontmoeten als ze die ochtend een iets andere beslissing hadden genomen over wat ze zouden doen. Gods Geest leidt ons dus zowel achter de schermen als bewust. We hoeven niet altijd het gevoel te hebben: „Ik krijg een woord van God.”

5

Niet krampachtig zoeken naar Gods leiding

Mijn ex-vrouw kende een kind in een christelijk gezin waar zij had gelogeed. Hij wilde niet ontbijten voordat hij een woord van de Heere had gekregen over welke ontbijtgranen hij moest eten. Dit was serieus. Hij meende het serieus. Ik heb dat lange tijd als voorbeeld gegeven van de verkeerde houding hierover. Onlangs ontmoette ik iemand die precies hetzelfde deed. Die persoon zei dat hij 's morgens bad over welke ontbijtgranen hij moest eten. Hij wilde een woord van God. Hij wilde geen verkeerde stap zetten.

Dat is heel krampachtig. Dat klinkt niet als een zacht juk. Dat klinkt als een heel krampachtig leven. „Ik weet niet eens hoeveel velletjes wc-papier ik moet gebruiken, tenzij de Heere mij zegt of ik er vier of vijf moet gebruiken.” Zulke belachelijke eisen dat de Heilige Geest je bijzondere leiding geeft voor dat soort dingen zijn onnodig. Je zou eenvoudigweg moeten aannemen en erop vertrouwen: „Ik heb mij aan God overgegeven. Hij is mijn Gids. Hij woont in mij. Hij is mijn leven. Ik word door de Geest van God geleid, omdat ik een zoon van God ben.”

Ik kan van Zijn leiding worden weggetrokken. Maar als ik in de verleiding begin te komen om ervan af te wijken, zal ik daar waarschijnlijk in mijn geest een waarschuwing bij voelen en zeggen: „Nou, dit is echt niet het juiste.” Maar soms negeren we die waarschuwingen om verschillende redenen, en op dat moment worden we niet door de Geest van God geleid. Op dat moment wandelen we niet door de Geest.

Dit is wat wandelen door de Geest volgens mij inhoudt. Het is geen bijzondere vorm van magie waarvan we de technieken moeten leren beheersen. Het is eenvoudigweg het leven leiden dat God door Zijn Geest in ons heeft gelegd, daarin met Hem meewerken en erop vertrouwen dat Hij ervoor zorgt dat het werkt.

6

Zoonschap en gelijkvormigheid aan Christus

Toen hij zei:

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

ROMEINEN 8:14

wijkt hij enigszins uit naar wat het betekent een zoon van God te zijn en welke gevolgen dat heeft. Hij is daar eerder in Romeinen nog niet echt op ingegaan. Het is duidelijk een heel belangrijk begrip in het christendom: onze relatie met God als kinderen. Daarom neemt hij even de tijd om daar een aantal dingen over te zeggen.

Hij zegt:

Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

ROMEINEN 8:15-18

Daarmee bedoelt hij de Geest Die aan aangenomen zonen wordt gegeven.

De heerlijkheid waarvan de gebruikte Engelse vertaling zegt dat die „in ons” geopenbaard zal worden, is volgens hem gelijkvormigheid aan Christus. De HSV spreekt hier over heerlijkheid die „aan ons” geopenbaard zal worden. We zullen volwassen zonen zijn. In Hebreeën hoofdstuk 2 staat:

Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen.

HEBREEËN 2:10

Hij brengt vele zonen tot heerlijkheid. Ik heb eerder gezegd dat heerlijkheid op veel plaatsen in de Schrift eenvoudigweg verwijst naar onze bestemming om aan Jezus gelijk te worden. Gelijkvormigheid aan Christus, het beeld van Jezus in ons, is de heerlijkheid waartoe we geroepen zijn.

Waar Hebreeën zegt dat God vele zonen tot heerlijkheid brengt, vinden we hetzelfde begrip in Romeinen 8:29, waar hij zegt:

Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.

ROMEINEN 8:29

Dat wil zeggen: vele zonen tot heerlijkheid, vele kinderen die naar het beeld van Zijn Zoon gebracht worden. Deze twee begrippen zijn volgens mij identiek. Ze worden alleen uitgedrukt in verschillende bewoordingen die niet verschillen in betekenis. Alleen de woordkeuze is anders.

Die verwijzing naar vele zonen die tot heerlijkheid worden gebracht, staat in Hebreeën 2:10, en die in Romeinen staat in Romeinen 8:29. Vele zonen tot heerlijkheid, vele zonen naar het beeld van Christus: dat is Gods doel.

7

Kindschap tegenover wettische slavernij

Het zoonschap heeft veel consequenties. Paulus zegt dat wij de kinderen van God zijn, dat wij de Geest van God hebben en dat wij door de Geest van God worden geleid. Wij zijn Zijn kinderen. Waarom zou dat zo met elkaar samenhangen? Omdat kinderen hun ouders gehoorzamen. Als je door de Geest wordt geleid, ben je God gehoorzaam. Je wordt geleid op een weg die God behaagt en waarop je God gehoorzaamt, zoals kinderen zich naar het gezag van hun ouders voegen.

Hij zegt:

Omdat jullie geen geest van slavernij hebben ontvangen die jullie opnieuw bang maakt.

De geest van slavernij is ongetwijfeld een verwijzing naar wetticisme. Slavernij kan slavernij aan de zonde betekenen, maar van Paulus is ook bekend dat hij deze term gebruikt met betrekking tot wetticisme. Hij zei tegen de Galaten:

Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.

GALATEN 5:1

Wanneer hij tegen de Galaten spreekt, bedoelt hij slavernij aan de wet. En een slavenjuk dat angst teweegbrengt, is wetticisme.

Wetticisme is een leven van angst. Het is een leven van angst omdat het een leven van onzekerheid is. Waar een wettisch ingesteld mens zeker van is, is dat hij verplicht is de wet te vervullen. Maar hij weet niet zeker of hij dat goed genoeg heeft gedaan. Daarom moet hij nerveus zijn best doen om goed genoeg te zijn en zo veel mogelijk wetten te gehoorzamen. En wanneer hij dan in één ding tekortschiet, weet hij het niet zo zeker: „Lig ik er nu helemaal uit, of moet ik eerst nog een heleboel goede werken doen voordat die deze slechte daad tenietdoen?”

Wetticisme is prestatiegericht, waarbij je jouw status moet verdienen. Als kind in een gezin verdien je jouw status niet. Die wordt je door je ouders gegeven en blijft eenvoudigweg bestaan omdat het een werkelijkheid is, niet door iets wat je doet. Je houdt jouw relatie met je ouders niet in stand. Je hoort hun te gehoorzamen, maar als je hun niet gehoorzaamt, ben je nog steeds hun kind. De relatie tussen ouder en kind is niet op prestaties gebaseerd.

Het kan zijn dat de ouders het kind straffen vanwege zijn gedrag, of het gebrek aan goed gedrag. En dat horen ze eigenlijk ook te doen. Maar een kind straffen betekent niet dat ze het kind hebben verstoten. Het tegendeel is waar. Je straft alleen een kind dat van jou is. In Hebreeën hoofdstuk 12 staat dat God alleen de zonen straft die Hij aanneemt. Hij straft niet de zonen die Hij verworpt.

Gods tuchtiging heeft dus met onze prestaties te maken. Als we slecht presteren, zullen we worden getuchtigd. Iedere goede ouder wil het kind naar goed gedrag, goed burgerschap en een goed karakter leiden. Tuchtiging dient dat doel. Maar terwijl het kind struikelend zijn weg zoekt en geen goed karakter vertoont, blijft het een kind. Daarom is de ouder vastbesloten om het op deze manier op te voeden.

Jouw status als kind is niet gebaseerd op iets wat je doet. Het gaat niet om jouw prestaties. Binnen een wettisch systeem is je status daarentegen volledig gebaseerd op wat je doet. Daarom is het een systeem dat geen zekerheid biedt. Het is een geest van slavernij. Je zit als een slaaf gevangen onder de wet en bent bang dat je misschien niet werkelijk zult voldoen aan wat er wordt geëist en dat je dan zult worden verworpen.

8

De Geest getuigt: Abba, Vader

Hij zegt: „Nee, dat is niet waar wij ons nu bevinden. Wij hebben niet opnieuw die geest van slavernij ontvangen, die tot angst leidt. Wij hebben een Geest van zoonschap, van aanneming tot zonen, ontvangen, door Wie wij uitroepen:

Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt , maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

ROMEINEN 8:15

Wat hij daarmee bedoelt, geloof ik, is dat de Geest in ons is en dat Hij de Geest van zoonschap is, of de Geest van Gods Zoon. Daarom komt het vanzelf uit ons voort dat wij God „Vader, Abba, Vader” noemen. Wij spreken van nature over God als onze Vader. De Geest in ons getuigt dat wij kinderen van God zijn, zegt hij in het volgende vers:

De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

ROMEINEN 8:16-18

Dat wil zeggen dat het voor ons duidelijk is dat wij kinderen van God zijn. Het is natuurlijk om God „Vader, Abba” te noemen. De Geest in ons heeft ons die zekerheid gegeven. Dat wij Zijn kinderen zijn, getuigt van dat feit. Als zodanig verzekert het ons ervan dat wij door de Vader zijn aangenomen.

Er staat een vergelijkbare passage in Galaten 4. In vers 4, Galaten 4:4, staat:

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,

GALATEN 4:4

Dit is heel duidelijk de passage in Galaten die als een ruwe versie heeft gediend voor de passage in Romeinen die wij behandelen. Het kleine verschil in bewoording bestaat er eenvoudigweg in dat hij zegt dat wij de Geest van Zijn Zoon, de Geest van Christus, hebben ontvangen. In Romeinen veranderde hij dat in de Geest van aanneming tot zonen, wat hetzelfde is. Aanneming tot zonen betekent in wezen dat wij zonen zijn. Wij zijn aangenomen.

Aan het einde van Galaten 4:5 staat dat wij de aanneming tot zonen ontvangen. Daar heeft Paulus het in Romeinen 8 over. Wij zijn aangenomen. Er is ons een Geest van aanneming tot zonen gegeven, Die met onze geest getuigt dat wij als zonen zijn aangenomen. En Galaten 4:6 zegt:

Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!

GALATEN 4:6

Diezelfde Geest wordt in Romeinen 8 de Geest van aanneming tot zonen genoemd. God heeft Hem in onze harten uitgezonden. Hier klinkt het alsof de Geest Zelf Degene is Die in ons uitroept:

Abba, Vader.

In Romeinen staat dat wij door die Geest uitroepen:

Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

ROMEINEN 8:15

Wie wij zijn en Wie de Geest is, vloeit zozeer in elkaar over dat Hij door ons heen uitroept:

Abba, Vader.

Later in Romeinen 8 gaat hij het erover hebben hoe de Geest volgens zijn uitleg door ons heen bidt, met verzuchtingen die niet uitgesproken kunnen worden. De HSV zegt in het vers zelf dat de Geest „voor ons” pleit. Wie bidt er? Wij, of Hij? Allebei, want er is een verbondenheid, een eenheid tussen ons en God. Het is een familierelatie, en Hij ziet ons als Zijn kinderen. Hij heeft ons dezelfde Geest gegeven Die in Zijn Zoon Jezus was. Daardoor zijn wij met Jezus verbonden als één, doordat wij één Geest met Hem delen. In vers 16 van Romeinen 8 is vastgesteld dat wij kinderen zijn. Daarom zegt Paulus in vers 17 dat wij ook erfgenamen zijn.

9

Erfgenamen van God met Christus

Paulus zei dat ook in Galaten 4, waar we naar kijken. Galaten 4:7:

Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

GALATEN 4:7

Mensen die kinderen hebben, laten wat ze bezitten aan hun kinderen na. Hun kinderen zijn hun natuurlijke erfgenamen, tenzij ze om de een of andere reden worden onterfd. Als ze geen kinderen hebben, dan komt misschien een dienaar, zoals de dienaar van Abraham, in aanmerking om de erfgenaam te worden wanneer ze kinderloos zijn. Maar onder normale omstandigheden zijn je kinderen je erfgenamen als je kinderen hebt. En dus zijn wij, als wij kinderen van God zijn, erfgenamen van God.

Dat kan betekenen dat God Zelf datgene is wat wij erven. Of het kan betekenen dat wij erfgenamen van God zijn in dezelfde zin waarin ik de erfgenaam van mijn ouders ben. Wat God bezit, wordt van mij. Ik ben de erfgenaam van Zijn nalatenschap. Ik ben Zijn erfgenaam. En als zodanig ben ik een mede-erfgenaam met Christus.

We weten dat Christus de Erfgenaam is. In Psalm 2:8 zegt God tegen Christus:

Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven,
de einden der aarde als Uw bezit.

PSALMEN 2:8

In de gebruikte Engelse vertaling staat dat Christus alle volken van de aarde als Zijn „erfdeel” zal ontvangen; de HSV spreekt hier over Zijn „eigendom”. Vanuit die Engelse woordkeuze legt de spreker het verband met ons mede-erfgenaamschap: ik ben een mede-erfgenaam met Hem, en jij ook. Daarom zei Jezus tegen Zijn discipelen:

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

MATTHEÛS 5:5

Wij erven samen met Christus. Ja, wij zijn mede-erfgenamen.

Een mede-erfgenaam is iemand die samen met iemand anders erft, in tegenstelling tot iemand die de nalatenschap verdeelt. Als een nalatenschap twee erfgenamen heeft, kan het op twee manieren gaan. De een kan de helft krijgen en de ander de andere helft. Dan nemen ze ieder hun helft en gaan ze ieder hun eigen weg. Of in het testament kan staan dat ze samen het geheel erven. Dan bezitten ze allebei het geheel en moeten ze het samen beheren. Dat is wat wij met Christus zijn: wij zijn mede-erfgenamen.

Het is niet zo dat Jezus het leeuwendeel zal krijgen en wij ons deel krijgen, dat onder ons wordt verdeeld, waarna ieder van ons zijn deel neemt en zijn eigen leven gaat leiden. Wij zijn met Christus verbonden en erven samen de hele wereld, alle dingen. En natuurlijk moet het wel een gezamenlijke erfenis zijn, omdat wij één lichaam met Hem zijn.

Welke vorm dat in de eeuwigheid precies zal aannemen, is moeilijk te weten. Zullen we werkelijk meer op cellen in een lichaam lijken? Of zullen we net zozeer afzonderlijke personen zijn als nu, maar ons tegelijk sterker bewust zijn van onze eenheid? Deze dingen zijn niet duidelijk. Wat wel duidelijk is, is dat wij in Christus een bestemming hebben waarbij wij ontvangen wat Hij ontvangt. Wat Hij erft, erven wij

samen met Hem. Hij deelt de heerschappij over alle dingen met Zijn broers en zussen, en dat is wat God voor ogen heeft. En Jezus misgunt hun dat kennelijk niet. Hij deelt het graag. Hij erft graag samen met ons alle dingen.

10

Met Christus lijden en regeren

Nu zei hij in vers 17:

En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

ROMEINEN 8:17

Dit is een voorwaarde. Wil je erven? Je zult samen met Christus erven:

als we met Hem lijden, zodat we ook samen verheerlijkt kunnen worden.

Niet alle christenen lijden met Hem, en daar zijn verschillende redenen voor. Eén reden kan zijn dat ze eenvoudigweg niet in een gebied wonen waar lijden voor Christus zo normaal is als in andere gebieden waar vervolging plaatsvindt. Het kan ook zijn dat ze een beetje slap zijn als het om lijden gaat, terwijl ze meer hadden kunnen lijden. Ze vermijden het. Maar er zijn ook mensen die misschien zo laat in hun leven behouden worden dat ze geen kans krijgen om te lijden.

Wat voor lijden heeft de misdadiger aan het kruis voor Christus ondergaan? Hij leed voor zijn misdaden. Een kruisiging is beslist lijden, maar hij leed niet voor Christus. Hij leed voor zijn zonden en zijn misdaden, maar hij kwam tot Christus en werd behouden. Hij leed niet met Christus, tenzij we misschien kunnen zeggen dat hij dat wel deed toen hij zich omdraaide en de andere misdadiger bestrafte. Daardoor kreeg hij van die andere misdadiger dezelfde vervolging en bespotting te verduren als Jezus.

Alle christenen lijden wel iets, al is het maar iets kleins. Maar ons erfdeel met Christus houdt beslist op de een of andere manier ook verband met ons lijden met Hem. En daarom lezen we ook in 2 Timotheus 2. Vers 11 zegt:

Dit is een betrouwbaar woord. Want als wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven. Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

2 TIMOTHEÛS 2:11-12

Met Hem regeren is afhankelijk van onze volharding, en je volhardt niet in comfort. Je volhardt onder ontberingen. Volharding veronderstelt iets waar je moeilijk doorheen komt, maar waar je toch doorheen gaat. Het idee is dat wij vanwege onze trouw aan Christus met moeilijkheden te maken krijgen en daarin volharden. Maar als we dat doen, zullen we met Hem regeren.

Het lijden houdt dus verband met de heerlijkheid, met de eer en met de mate waarin wij samen met Hem delen in de erfenis. Ik kan daar niet verder over uitweiden, omdat de Bijbel dat ook niet doet. De Bijbel vertelt ons niet veel over die details. Maar het is duidelijk dat lijden met Hem als normaal wordt beschouwd. Lijden is niet iets vreemds. Lijden is iets normaals, en als we niet lijden, is dat tamelijk abnormaal. In 1 Petrus 4:12 zei hij:

Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam.

1 PETRUS 4:12

Petrus zegt dat je misschien geneigd bent het vreemd te vinden wanneer je onrechtvaardig lijdt, maar dat is helemaal niet vreemd. Dat is niet iets vreemds. Je blijft eenvoudigweg samen met Christus deelhebben aan Zijn lijden. En wanneer Zijn heerlijkheid geopenbaard wordt, wanneer Hij terugkomt, zul je daarin samen met Hem deelhebben. Hoe dat aandeel eruit zal zien, wordt ons eigenlijk nooit verteld, en dat hoeven we ook niet te weten.

Eerlijk gezegd is voor mij de aantrekkingskracht van de hemel, de enige aantrekkingskracht van de hemel die ik ken, Jezus. Het kan me eigenlijk niet schelen hoe de hemel is. Ik wil gewoon bij Jezus zijn. Als de hemel een kamer was met grijze muren, zonder ramen en zonder kleur, maar Jezus was daar, dan is dat goed genoeg voor mij. Dan ben ik tevreden.

Het is interessant dat God nergens in detail uiteenzet hoe het verheerlijkte bestaan er van dag tot dag uit zal zien, of hoe het voor onze zintuigen en ons bewustzijn zal zijn. Het enige wat we weten, is dat we als Jezus zullen zijn en bij Hem zullen zijn, en met Hem zullen regeren als we volharden, als we met Hem lijden.

11

Lijden weegt niet op tegen de heerlijkheid

En hij zegt in Romeinen 8:18:

Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

ROMEINEN 8:18

Het is interessant dat de gebruikte Engelse vertaling zegt dat de heerlijkheid „in ons” geopenbaard zal worden: de heerlijkheid van Christus die in ons zichtbaar wordt. De HSV geeft dit weer als de heerlijkheid die „aan ons” geopenbaard zal worden.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 KORINTHE 3:18

Paulus zei in 2 Korinthe 3:18 dat wij naar hetzelfde beeld veranderd worden, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Dat betekent blijkbaar: van de ene mate van heerlijkheid naar de andere.

Die heerlijkheid zal dus in ons geopenbaard worden. Zij zal in ons geopenbaard worden op een manier die verband houdt met het lijden van deze tegenwoordige tijd, maar dat lijden stelt niets voor vergeleken met die heerlijkheid. Het is kortstondig, zij is eeuwig. Het is licht, zij is zwaar. Zo zegt Paulus het in 2 Korinthe 4:17, waar hij zegt:

Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.

2 KORINTHE 4:17

Onze lichte verdrukking — de verdrukking is in vergelijking licht — duurt maar een ogenblik. Ze is dus tijdelijk. Dat geldt voor al onze beproevingen. Ze zijn betrekkelijk licht. Vergeleken waarmee? Vergeleken met het eeuwige gewicht van de heerlijkheid. De heerlijkheid heeft gewicht en de verdrukking is daarentegen licht. Bovendien duren de verdrukkingen maar een ogenblik, terwijl het gewicht van de heerlijkheid een eeuwig gewicht van heerlijkheid is. Het verschil ligt in duur en intensiteit.

Wij lijden, en wanneer Paulus zegt:

onze lichte tegenslagen, dan rekent hij zichzelf daarbij. Zou jij zijn verdrukkingen licht noemen? Als je de opsomming van zijn verdrukkingen in 2 Korinthe 10 en 11 leest, zijn dat behoorlijk ernstige verdrukkingen. Hij is met stokken geslagen. Hij heeft meerdere keren 39 zweepslagen gekregen. Hij heeft schipbreuk geleden. Hij heeft op wrakstukken moeten rondrijven in wateren vol haaien. Op het platteland verkeert hij in gevaar. In de stad verkeert hij in gevaar. Hij verkeert in gevaar onder broeders die vals zijn. Hij verkeert in gevaar onder de Joden. Overal waar hij komt, verkeert hij in gevaar.

Maakt dat ze dan licht in vergelijking met de heerlijkheid? Aangezien Paulus zijn verdrukkingen licht noemde, moeten wij die van ons beslist buitengewoon licht noemen. En als die van hem licht zijn in vergelijking met de heerlijkheid, dan zijn die van ons buitengewoon licht in vergelijking met de heerlijkheid die daarop zal volgen.

Daarom zegt Paulus:

Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

ROMEINEN 8:18

Ze zijn zo licht en zij is zo zwaar. Ze zijn zo tijdelijk en zij is zo eeuwig. Je legt het op de weegschaal en de heerlijkheid drukt haar kant van de balans helemaal naar de grond. Je legt het lijden aan de andere kant en het is als stof op de weegschaal. Het brengt die niet eens in beweging. Het weegt er niet tegen op. Het bevindt zich niet eens in hetzelfde universum.

12

De schepping wacht op onze verheerlijking

En dat is waarschijnlijk letterlijk waar. Ons lijden bevindt zich waarschijnlijk werkelijk niet in hetzelfde universum als de heerlijkheid, want dit universum zal voorbijgaan. Dat zegt Paulus in de verzen die er direct op volgen. In vers 19:

Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:19

Met „verderf” in het volgende vers bedoelt hij verval.

Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:20-21

Vrijheid van die gebondenheid aan verval. Zodra we van dit lichaam bevrijd zijn, zullen we niet meer vervallen. Wij zullen bevrijd zijn van de gebondenheid aan verval, en de schepping blijkbaar ook. De vernietigende gevolgen van de tweede hoofdwet van de thermodynamica zullen blijkbaar worden teruggedraaid.

Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam. Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen? Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan verwachten wij het met volharding.

ROMEINEN 8:22-25

Het lijkt misschien alsof hij hier in zijn gedachten wat afdwaalt, maar hij is enigszins overgegaan van de bespreking van het wandelen in de Geest naar de bespreking van de uiteindelijke verheerlijking. Dat is het laatste aspect van behoud: rechtvaardiging, heiliging en verheerlijking. Hij zegt dat onze verheerlijking zo groot is, dat hij er in vers 18 naar verwijst als iets waartegen het huidige lijden niet opweegt. Onze verheerlijking is zelfs zo groot dat ze het hele universum zal beïnvloeden.

De hele schepping ziet hiernaar uit. Waarnaar? Naar de openbaring van de zonen van God. Dat zegt hij aan het einde van vers 19. De schepping zucht in afwachting van de openbaring van de zonen van God. Wat wordt er geopenbaard? Wanneer die heerlijkheid in ons geopenbaard wordt, zoals hij in het vorige vers zegt, zal Gods heerlijkheid in de opstanding in ons geopenbaard worden. Naar die openbaring van ons ziet de schepping uit.

Waarom zou de schepping zich daar iets van aantrekken? Omdat de schepping zelf ook bevrijd zal worden van de gebondenheid aan verval wanneer wij door die openbaring bevrijd worden, door die opstanding, door wat hij de verlossing van ons lichaam noemt. Dit is dus de werkelijke ontsnapping uit dit lichaam van de dood.

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

ROMEINEN 7:24

zei Paulus. Voorlopig rekent God het je niet als schuld aan, omdat je in Christus bent. En intussen heb je de gelegenheid om in de Geest te wandelen, en de verplichting om dat te doen, zodat je dit in die strijd tegen het vlees voorlopig overwint. Maar uiteindelijk zullen we volledig worden weggehaald uit de hele situatie waarin we verzocht worden.

13

Vrije wil en zondeloosheid na de opstanding

Soms hebben mensen tegen me gezegd: „Welke garantie is er dat, nadat we in de opstanding enzovoort bij de Heere zijn gekomen, het hele verhaal zich niet opnieuw zal afspelen, met de zondeval of iets dergelijks? Zullen we niet in staat zijn om te vallen? Zullen we geen vrije wil meer hebben?”

We zullen een vrije wil hebben. Als ik nu een volkomen vrije wil had, zou ik niet zondigen, want dat is mijn keuze. Ik heb gekozen. Mijn wil is om God te gehoorzamen. De reden dat ik zondig, is dat die wil niet volkomen vrij is. Er is die gebondenheid aan een andere wil. Met mijn verstand wil ik in heiligheid leven. Dat is in feite wat mij als christen definieert. Wat mij anders maakt dan niet-christenen, is dat ik in mijn

verstand vastbesloten ben om God te gehoorzamen. Het probleem is dat mijn lichaam dat bericht niet heeft gekregen en een eigen wil heeft. Mijn wil om te gehoorzamen is dus niet voor honderd procent vrij.

Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

ROMEINEN 7:23

Wanneer ik daarvan bevrijd word, zal mijn wil volledig vrijgemaakt zijn om te doen wat ik nu werkelijk wil doen, namelijk een heilig leven leiden.

Adam en Eva hadden geen aangeboren neiging om een heilig leven te leiden. Voor zover ik kan nagaan, hadden ze geen aangeboren neiging in de ene of de andere richting. Ik denk dat ze een volkomen vrije wil hadden, totdat ze vielen. Ik geloof dat die vrije wil verkeerd werd gebruikt, omdat ze door de duivel werden verzocht en misleid, en ze de verkeerde stap zetten. Sindsdien heeft niemand een volkomen vrije wil gehad. Maar ik geloof dat onze wil, zodra wij verheerlijkt zijn, volkomen vrij zal zijn. Dat wil zeggen: bevrijd van de wet van de zonde in onze leden, zodat het geen probleem meer zal zijn om een heilig leven te leiden. We zullen bevrijd zijn van die gebondenheid en die strijd.

Daar zal ook geen duivel zijn. Ik weet niet of Adam en Eva ooit gezondigd zouden hebben als de duivel er niet was geweest om hen te misleiden. Ik denk dat ze het technisch gezien hadden kunnen doen, maar ik weet niet of ze het gedaan zouden hebben. Ik denk dat ze van die boom hadden kunnen eten, zelfs als er geen duivel was geweest. Maar misschien waren ze nooit op het idee gekomen en hadden ze zich er nooit mee beziggehouden. De duivel was er echter en probeerde hen ertoe over te halen.

Haal hem uit beeld. Haal de zonde in je vlees, de wet van de zonde, uit je leden en uit beeld. Wat is er dan om mee te zondigen? Wat kan er dan misgaan? Bovendien weten we niet of er iets verboden zal zijn. Als er niets verboden is, kun je eigenlijk niet zondigen, toch?

Voor zover wij weten, was er voor Adam en Eva maar één ding verboden. Dat was eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. We weten van niets anders dat verboden was, en die boom stond daar als een beproeving. Degenen die de opstanding bereiken, hoeven niet langer beproefd te worden. Ze hebben de beproeving doorstaan. Daarom zijn ze daar. Ze hebben de wedloop volbracht. Ze hebben de examens afgelegd. Ze zijn geslaagd en zijn hun beroep gaan uitoefenen. Er komen geen beproevingen meer.

Er zal niets verboden zijn wat voor ons een beproeving wordt. Er is geen duivel om ons aan te sporen, om ons te verleiden. Er is geen zonde in onze leden die ons naar beneden trekt, richting opstand tegen God. Er zou helemaal niets zijn.

Sommige mensen zeggen: 'Maar hoe zit het met de duivel? Was hij geen heilige engel? Er was daar geen verleider. Er was geen zonde in zijn leden. Was hij geen volmaakt wezen dat vervolgens ten val kwam?' Nou, was hij dat? We gaan daar nu niet op in, maar het volstaat om te zeggen dat de Bijbel niet duidelijk zegt dat dit het geval is. Sommige mensen geloven dat natuurlijk. De meeste christenen geloven het. Maar de Schriften leren nergens dat satan een engel was. Dat is dus het ene punt dat mensen vaak naar voren brengen: als wij volmaakt zijn, zullen we misschien zijn zoals de engelen waren. Maar is niet één van hen ten val gekomen? Eigenlijk heel veel van hen? Zij zijn waarschijnlijk door de duivel verleid. Maar de duivel zal niet zijn waar wij zullen zijn. En we weten niet dat de duivel ooit een engel was en ten val kwam zonder dat iemand van buitenaf hem verleidde.

14

De nieuwe schepping zonder vloek

Eén ding weten we wel:

Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

2 PETRUS 3:13

Dat is een betere situatie dan de omgeving waarin wij ons nu bevinden.

Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:19-21

Hier wordt de schepping als persoon voorgesteld. Dit is eenvoudigweg een personificatie om een punt duidelijk te maken, net zoals toen Jezus zei:

En Hij antwoordde hun en zei: Ik zeg u dat de stenen zouden roepen, als dezen zouden zwijgen.

LUKAS 19:40

Of wanneer Jesaja zegt:

Want in blijdschap zult u uittrekken en met vrede voortgeleid worden. De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen.

JESAJA 55:12

Die dingen zijn niet werkelijk letterlijk het geval, maar ze wekken de indruk dat de hele schepping zich zal verheugen. De hele schepping erkent Jezus als de Messias. De hele schepping ziet hiernaar uit. Als ze bewustzijn had, zou ze ernaar uitzien, want op dat moment zal ze bevrijd worden.

En wanneer hij spreekt over deze personificatie van de schepping die daarnaar uitzielt, zegt hij dus dat ze zucht. Ongetwijfeld verwijst hij naar alle onvolmaakheden die vanwege de zondeval over de wereld zijn gekomen: de instabiliteit van de tektonische

platen, de aardbevingen, de tsunami's, de verwoesting door vulkanen die voortdurend plaatsvindt, en slecht weer dat verwoestingen aanricht, bossen vernielt, mensen doodt en dat soort dingen. Er zijn natuurlijke verschijnselen in onze wereld die er blijkbaar in de nieuwe wereld niet zullen zijn. Jezus komt terug en er is een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Deze dingen zullen er niet zijn.

15

Opstanding en vernieuwing op de laatste dag

In Openbaring 22:3 staat in de beschrijving daarvan:

En geen enkele vervloeking zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daar zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen,

OPENBARING 22:3

De vloek die over de wereld kwam, is er niet meer. Daarom zou de schepping, als ze bewustzijn had, daar zeker naar uitzien. En wanneer zal dat gebeuren? Dat zal gebeuren wanneer de zonen van God worden opgewekt en wij ontvangen wat Paulus noemt:

En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

ROMEINEN 8:23

Dit maakt heel duidelijk dat Paulus niet wist van een duizendjarige regering van Christus tussen de opstanding en de nieuwe wereld. Over het premillennialisme wil ik niet al te lang blijven doorhameren; het is slechts een constatering, voor het geval je het niet had opgemerkt. Paulus noemt nergens enig geloof in een duizendjarig rijk. En hier maakt hij duidelijk dat hij niet in een duizendjarig rijk gelooft. Volgens de leer van het duizendjarig rijk zouden wij bij de komst van Christus de verlossing van ons lichaam ervaren, maar zou de schepping pas na het duizendjarig rijk in een nieuwe

hemel en een nieuwe aarde worden veranderd. Dat is premillennialistisch denken. Paulus wist daar niets van. Hij geloofde dat de aarde opnieuw geschapen wordt wanneer ons lichaam wordt verlost. Dan gebeurt dit:

in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:21

Dat is de vloek. Die verdwijnt blijkbaar in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Paulus heeft dus een eenvoudigere eschatologie dan veel anderen. Er zal namelijk een dag komen waarop alles gebeurt. Wij worden opgewekt uit de dood, de aarde wordt vernieuwd, de vloek is verdwenen, alles is goed en de duivel is weg. Het gebeurt allemaal op één dag: de laatste dag, de dag van Christus, de dag van de Heere. Dat was blijkbaar de eschatologie van Paulus.

16

De schepping onder zinloosheid en verval

Nu zegt hij over de schepping:

Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:19-21

Ik weet niet zeker wat hij met het woord 'zinloosheid' bedoelt. In het Oude Testament verwijst zinloosheid naar leegheid, en zelfs dat vraagt om enige uitleg. Als hij het meer bedoelt zoals wij het gebruiken, wanneer we zeggen dat iets zinloos is, dan merk je dat

het zinloos is wanneer je naar buiten gaat en het gazon maait. Volgende week moet je het opnieuw doen. Het blijft gewoon groeien. Wanneer je je scheert of je haar laat knippen, en je wilt dat je haar geknipt en je gezicht geschoren blijven, dan zul je dat steeds opnieuw moeten doen. Het is als een zinloze inspanning. Wanneer je de afwas doet, wat een tijdverspilling. Binnen 24 uur, of nog eerder, is alles weer net zo vuil. Wat is er veel zinloosheid.

Alles raakt in verval, alles gaat achteruit en alles werkt ons tegen. Alles moet met zware en herhaalde arbeid worden onderhouden. Soms moeten we elke dag opnieuw steeds weer hetzelfde werk doen. Dat klinkt mij als zinloze arbeid in de oren. Ik weet niet of de schepping, wanneer de vloek is weggenomen, ons nog op deze manier zal tegenwerken. Dan hoeven we haar niet voortdurend terug te dringen en in het zweet van ons gezicht te voorkomen dat het onkruid dat we vorige week hebben uitgetrokken, weer terugkomt. Ik neem aan van niet. Hoe dat er allemaal uit zal zien, beweer ik opnieuw niet te weten. Maar wat de schepping nu ervaart, is zinloosheid, en zo zal het niet meer zijn.

Ze werd niet vrijwillig aan de zinloosheid onderworpen. Dat wil zeggen dat de schepping zelf hier duidelijk niet voor gekozen heeft. De schepping stond onder het gezag van Adam en Eva. Hun keuze heeft dit teweeggebracht. Maar vers 20 zegt:

vanwege Hem die het daaraan heeft onderworpen.

In de New King James hebben de vertalers het woord 'Him' hier duidelijk met een hoofdletter geschreven. Dat betekent dat zij het zo hebben opgevat dat God haar onderworpen heeft.

En dat kan het juiste antwoord zijn. Het zou net zo goed naar Adam kunnen verwijzen. Die hoofdletter staat niet in het Grieks. Daarom weten we niet of Paulus verwijst naar Adam, die de aarde door zijn beslissingen onderwierp, of naar God, Die de aarde onderwierp door Zijn oordeel over wat Adam had gedaan. Hoe dan ook is het geen blijvende situatie.

Wij zullen van het verval worden bevrijd. Ons lichaam zal niet meer met de dood, ziekte, veroudering of wat dan ook te maken krijgen. Het proces van verval zal er niet meer zijn, niet voor ons en ook niet voor de rest van de schepping. Geen wonder dat de

aarde en de schepping hiernaar uitzien, terwijl ze ondertussen zuchten onder de onevenwichtigheden en ontregelingen van de gevallen schepping.

17

Zuchten en volharden in de hoop

Maar ook wij zuchten, omdat we met dingen te maken hebben die... Hij verwijst misschien naar onze lichamelijke kwalen en onze veroudering, onze pijntjes en kwalen. Daar zuchten we beslist onder. Of misschien spreekt hij gewoon over het zuchten dat kenmerkend is voor het laatste gedeelte van Romeinen 7:

Ik ellendig mens, wie zal deze zonde in mijn leden uiteindelijk, eens en voorgoed, overwinnen, zodat ik er nooit meer mee hoef te strijden?

ROMEINEN 7:24

Zo zuchten wij ook. Hoe dan ook zal al dat zuchten voorbij zijn.

Maar hij zegt in vers 24 dat dit onze hoop is. Wij zijn behouden met deze hoop voor ogen. Toen je behouden werd, werd deze hoop je voorgehouden: dat je op een dag van dit alles bevrijd zult worden. Op een dag zul je met Christus regeren. Zover zijn we nog niet. Hoop is per definitie iets wat er nog niet is. Dat is wat hij zegt. Als je ergens op hoopt, is het iets wat je nog niet ziet. Als het er al was en je het kon zien, zou je er niet op hopen. Dan zou je ervan genieten. Maar hoop is per definitie het uitzien naar iets wat nog niet is gekomen. Hoop richt zich op iets toekomstigs wat er nog niet is.

Hij zegt dat als we erop hopen, we er eenvoudig met volharding op wachten. Dit is een pastorale toepassing van de eschatologie die hij zojuist heeft gegeven. Die eschatologie hield in dat op een dag al dit zuchten, al deze pijn en alle wanorde in de schepping en in onszelf verdwenen zullen zijn. Dat is het eschatologische feit. De pastorale kant ervan is dat je beseft dat dit nog voor je ligt. Wij hopen daarop. Dat is onze hoop geweest vanaf de dag dat we voor het eerst behouden werden. Als het onze hoop is, zullen we erop wachten. En dat zullen we met volharding moeten doen, omdat we al die tijd zullen zuchten. Totdat dit gebeurt, zal er op zijn minst reden zijn om te zuchten. We moeten dus volharden en verdragen.

18

De Geest helpt en pleit in onze zwakheid

Ondertussen krijgen we ook op andere manieren hulp van de Heilige Geest, naast de manieren die we al hebben bekeken. Want hij heeft gezegd dat de Heilige Geest ons, wanneer we in de Geest wandelen, vrijmaakt van de wet van zonde en dood. Dat is goed. Dat hebben we nodig. Maar de Heilige Geest doet nog meer.

In vers 26 staat:

En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij Die de harten doorzoekt, weet wat het denken van de Geest is, omdat Hij naar de wil van God voor de heiligen pleit.

ROMEINEN 8:26-27

Hier zegt hij eenvoudig dat wij zuchten en in moeilijke tijden volharden, maar dat wij al die tijd hulp krijgen. Wij zijn zwak, maar dat zullen we niet meer zijn wanneer ons lichaam verlost is. Maar zolang we deze zwakheid hebben, helpt de Heilige Geest ons in onze zwakheden. De specifieke vorm van hulp die hij hier noemt, heeft met gebed te maken.

Het is mij niet helemaal duidelijk wat Paulus zich hier voorstelt. Toen ik voor het eerst over het spreken in tongen leerde, gebruikten de leraren van wie ik onderwijs kreeg dit vers als een verwijzing naar het spreken in tongen. We weten niet altijd waarvoor we behoren te bidden, en daarom moet de Heilige Geest voor ons pleiten. Daarbij gebruikt Hij woorden die we niet begrijpen en geeft Hij ons de gave om in tongen te spreken. Zo bidt Hij overeenkomstig de wil van God.

Het klonk allemaal heel aannemelijk als onderbouwing voor het spreken in tongen: aangezien ik niet weet waarvoor ik moet bidden, zou mijn verstand alleen maar in de weg zitten. God zal door mij heen spreken in een andere taal, zodat mijn eigen opvattingen over de dingen mijn verstand niet in de weg zitten. En Hij zal gewoon door mij heen bidden overeenkomstig de wil van God.

Ik heb eigenlijk niets tegen die gedachte in te brengen. Het kan heel goed waar zijn dat dit gebeurt wanneer we in tongen bidden. De Heilige Geest bidt dan inderdaad door ons heen overeenkomstig de wil van God. Ik kan me eigenlijk geen andere verklaring voorstellen voor wat er gebeurt dan deze. Maar inmiddels vraag ik me wel af of Paulus het hier daarover heeft.

Ik heb je tijdens onze hele behandeling van Romeinen telkens weer verteld dat deze passages vaak worden gebruikt om over bepaalde dingen te spreken. Als ik vermoed dat ze niet over die dingen gaan, zeg ik daarmee niet dat ik niet in die denkbeelden geloof. In sommige van die denkbeelden geloof ik wel, maar ik denk niet dat dit daarover gaat. Ik weet niet zeker of dit iets met tongen te maken heeft. Dat zou kunnen. Het zou kunnen vallen binnen het algemene terrein waarover hij spreekt: dat de Geest door ons heen voorbede doet. Maar hij zegt niet dat Hij voorbede doet door middel van andere talen. Dat zou voor Paulus heel eenvoudig zijn geweest om te zeggen als hij daarnaar verwees. In plaats daarvan doet de Geest voorbede door middel van verzuchtingen. Verzuchtingen.

19

Onze verzuchtingen worden gebeden

Nu zijn verzuchtingen al genoemd. Wij zuchten. We hebben de eerstelingen van de Geest ontvangen. Dat betekent dat Hij ons een geestelijke kijk heeft gegeven, waardoor we de wereld met andere ogen beoordelen, en het bevalt ons niet wat we zien. Door Gods gezichtspunt, dat ons door de eerstelingen van de Geest is gegeven, zijn we in onze gerichtheid meer als God geworden. Daardoor zien we nu dat we niet met de wereld overeenstemmen en merken we dat we zuchten, omdat de Geest in ons niet overeenstemt met de hele richting van de zondige wereld.

Het kan heel goed zijn dat hij zegt dat de Heilige Geest juist die verzuchtingen, juist die ontevredenheid over de huidige orde van zaken, neemt en omzet in gebeden van voorbede om de openbaring van de zonen van God, die uiteindelijk zal komen. Met andere woorden, hij zegt misschien eenvoudigweg dat de Heilige Geest onze ontevredenheid over de wereld zoals die is, neemt en vertaalt in gebeden:

Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

MATTHEÛS 6:10

Het kan al dan niet verband houden met tongen. Ik zeg dat als iemand die wel degelijk gelooft in het spreken in tongen, en ik spreek zelf in tongen. Vroeger zag ik dit vers bijna uitsluitend als een verwijzing naar de kwestie van tongen. Maar er wordt verwezen naar zuchten in plaats van naar het spreken van talen, en zuchten is enkele verzen eerder al genoemd. Daardoor vraag ik me af of Paulus op dit specifieke punt überhaupt belangstelling heeft voor tongen. Misschien zegt hij eenvoudigweg dat al dit zuchten, al dit ongemak en al dit volharden van onze kant niet vruchteloos zijn. De Heilige Geest in ons helpt ons zelfs door die ontevredenheid, dat zuchten, te vertalen in een verzoek dat Gods wil zal geschieden — gebeden overeenkomstig de wil van God, staat er. Dat zijn enkele gedachten die ik over dat vers heb.

20

Alles werkt mee ten goede

Nu vers 28:

En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

ROMEINEN 8:28-30

Wanneer er staat:

Alles werkt mee ten goede voor wie God liefhebben, dan ga ik daar geen preek over houden. Dat is goed materiaal voor een preek. Wanneer je iets doormaakt wat niet goed lijkt, is het heel bemoedigend te weten dat God daar gebruik van kan maken. God kan elke omstandigheid gebruiken. Hij kan zelfs het verraad van Jezus door Judas gebruiken, beslist een van de grootste misdaden ooit, of het feit dat Kajafas en Pilatus Jezus ter dood veroordelen. Dat is iets verschrikkelijks, en kijk eens hoe God dat kan omkeren tot behoud van de wereld. Als Hij dat kan doen, als Hij kan nemen dat de broers van Jozef hem als slaaf verkopen, een enorm onrecht, en daardoor de wereld van hongersnood kan redden, dan kan God alles nemen, er gebruik van maken en het ten goede laten uitvallen als de betrokken personen Zijn volk zijn, degenen die God liefhebben en door Hem geroepen zijn.

Zo wordt dit vers gewoonlijk vanuit pastoraal oogpunt verkondigd, en het is ongetwijfeld waar. Daar ben ik het mee eens. Het kan echter zijn dat Paulus eenvoudigweg zegt dat al deze dingen die we hebben besproken, behoren tot de dingen die God voor ons welzijn gebruikt: alle dingen die eerder in dit hoofdstuk zijn

opgesomd — het geven van de Heilige Geest, de voorbede van de Geest, het feit dat de Geest ons in staat stelt de zonde te overwinnen, en de hoop dat na ons lijden de heerlijkheid aan ons geopenbaard zal worden. Al deze dingen werken samen om ons geestelijke leven en onze geestelijke ervaring te verbeteren. Hij kan dat bedoelen, of hij kan iets veel breder bedoelen, zoals gewoonlijk wordt verkondigd. Ik ben niet méér voor of tegen de ene uitleg dan de andere.

21

De calvinistische gouden keten

Maar in vers 29 zegt hij:

Wie Hij van tevoren kende, heeft Hij ook voorbestemd.

En vervolgens in vers 30:

En wie Hij heeft voorbestemd, heeft Hij geroepen; wie Hij heeft geroepen, heeft Hij rechtvaardig verklaard; en wie Hij rechtvaardig heeft verklaard, heeft Hij ook verheerlijkt.

Soms noemen de calvinisten dit de gouden keten van de verlossing, omdat die begint met voorkennis, dan predestinatie, dan roeping, dan rechtvaardiging en dan verheerlijking. Wat zij zeggen, is dat je bij de bovenste schakel uitkomt zodra je eenmaal aan de onderste schakel van deze keten vastzit. Zodra je voorkend en gepredestineerd bent, word je uiteindelijk geroepen en word je onvermijdelijk gerechtvaardigd — dat is onweerstaanbare genade, dat is onvoorwaardelijke uitverkiezing — en uiteindelijk word je verheerlijkt.

Het is alsof je ooit verheerlijkt zult worden, en alsof dat in Gods gedachten zo zeker is dat er in de verleden tijd over gesproken kan worden, hoewel het nog niet gebeurd is. Degenen die Hij gerechtvaardigd heeft, heeft Hij al verheerlijkt. Het idee hier is dus dat de verleden tijd van verheerlijkt eenvoudig de zekerheid ervan uitdrukt, en dat degenen die zich in een van de eerste stadia van deze keten bevinden, uiteindelijk bij de laatste stadia uitkomen.

Dat betekent dat als je ooit gerechtvaardigd bent, je verheerlijkt zult worden. Verlies van behoud is niet mogelijk. Je kunt niet werkelijk gerechtvaardigd zijn en uiteindelijk niet verheerlijkt worden, dus je kunt je behoud niet verliezen. Je hebt de volharding der heiligen. Degenen die Hij gepredestineerd heeft, heeft Hij geroepen, en degenen die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd. Degenen die Hij gepredestineerd heeft, heeft Hij geroepen. Dat is onvoorwaardelijke uitverkiezing. Degenen die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd. Als Hij je roept, kom je. Dat is onweerstaanbare genade. Je zult behouden worden. En

En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

ROMEINEN 8:30

is de volharding der heiligen. De calvinisten zijn dol op dit ene vers. Het is de gouden keten van de verlossing, zeggen ze. Het laat zien dat minstens drie, zo niet meer, van de punten van het calvinisme op één enkele plaats worden ondersteund.

22

Predestinatie tot gelijkvormigheid

Paulus' redenering is waar, als zij die juist zien. Ik denk van niet. Om te beginnen geloven zij dat predestinatie ermee te maken heeft dat God uit de massa van de mensheid bepaalde personen uitkiest om behouden te worden. Hij heeft ons er kennelijk toe gepredestineerd om behouden te worden, want wij zijn hier en wij zijn behouden. De mensen hiernaast die verloren sterven, heeft Hij ertoe gepredestineerd om niet behouden te worden, of Hij heeft hen eenvoudig niet ertoe gepredestineerd om behouden te worden. Predestinatie wordt gezien als een individuele keuze tot behoud.

Paulus zegt dat eigenlijk niet. Paulus zegt dat Hij degenen die Hij voorkende, ertoe predestineerde om in hun toekomst iets te zijn: gelijkvormig aan het beeld van Zijn Zoon. Dat zijn we nog niet, maar dat zullen we wel zijn. God heeft dit feit

gepredestineerd: iedereen die christen is, en uiteraard iedereen van wie Hij voorkennis heeft dat hij als christen zal volharden, heeft Hij gepredestineerd voor het doel dat hij gelijkvormig zal worden aan het beeld van Jezus. Hij vertelt ons niet of God bepaalde mensen ertoe gepredestineerd heeft om christen te worden. Hij begint met degenen die Hij voorkende.

Wie zijn deze mensen? Het zijn duidelijk behouden mensen, dus Hij wist vooraf dat zij behouden zouden worden. Nu zegt de calvinist dat Hij niet iets over hen voorkende; Hij voorkende hen. Daarom betekent voorkennis volgens hen dat Hij hen vooraf goedkeurde of van tevoren liefhad. Soms zeggen ze dat 'voorkende' eigenlijk 'vooraf liefhad' zou moeten zijn. Met andere woorden, Hij heeft een uitverkoren groep die Hij van tevoren liefhad. Dat is wat zij onder voorkennen verstaan.

Maar voorkennen kan natuurlijk eenvoudig betekenen dat Hij hen kende, dat Hij wist dat zij degenen zouden zijn die zouden geloven en volharden. Ook dat kunnen degenen zijn die Hij voorkende. Hoe dan ook, Hij keurde hen natuurlijk goed en had hen lief. Degenen die voorkend zijn, zijn de christenen. Het vertelt ons niet hoe zij christenen werden en ook niet of Hij vooraf verordende dat zij christenen zouden worden. Ze behoren al tot de categorie van de voorkenden voordat we bij het gedeelte over de gepredestineerden komen.

Degenen die Hij voorkende — dat is een categorie. Nu begint Hij iets met deze categorie te doen. Hij predestineert degenen die Hij voorkende ertoe gelijkvormig te worden aan het beeld van Zijn Zoon. Er staat hier dus niets over het predestineren van een ongelovige om een gelovige te worden. Er staat wel iets over het predestineren van gelovigen om op een dag een bepaalde bestemming te bereiken.

23

Roeping, uitverkiezing en rechtvaardiging

Hij zegt dat Hij degenen die Hij gepredestineerd heeft, geroepen heeft. Wij worden geroepen; het Evangelie wordt aan ons verkondigd. En degenen die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd. In deze uitspraak klinkt het inderdaad alsof iedereen die geroepen wordt, gerechtvaardigd wordt. Dit zou de calvinistische opvatting van krachtadige roeping kunnen ondersteunen. Zij geloven dat God aan de uitverkorenen

een bepaald soort roeping geeft die er onvermijdelijk toe leidt dat zij komen. Deze zin op zichzelf klinkt alsof dat waar zou kunnen zijn, hoewel we niet zeker weten of Hij ook sommigen geroepen heeft die niet gerechtvaardigd werden.

Er staat dat Hij degenen die Hij geroepen heeft, gerechtvaardigd heeft, en het klinkt alsof dat werkelijk voor ieder van hen geldt. Een calvinist zou hierop kunnen aandringen als hij dat wil, maar Paulus spreekt over een bijzondere groep mensen en over wat er voor hen gedaan is. Jezus zei ergens anders:

Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

MATTHEÛS 22:14

Paulus beschrijft beslist de uitverkorenen, en er zijn velen geroepen. Dat zijn er meer dan degenen die uitverkoren zijn.

Als Paulus zegt:

En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

ROMEINEN 8:28-30

dan weten we dat Paulus' theologie ongeveer als volgt zou moeten zijn: degenen die Hij uitkoos, heeft Hij geroepen en vervolgens gerechtvaardigd — dezelfde groep. Maar er kunnen sommigen uit een andere groep zijn geweest die Hij geroepen heeft en die niet gerechtvaardigd werden. Dat is geen onmogelijke manier om Paulus te begrijpen, hoewel de bewoording in dit geval misschien gunstiger klinkt voor het calvinisme dan voor het alternatief.

Wie niet wil toegeven dat sommige verzen calvinistisch klinken, zou niet realistisch zijn. Er zijn redenen waarom er calvinisten zijn. Sommige verzen klinken calvinistischer dan arminiaans. De vraag is wat er gebeurt wanneer je alle verzen bij elkaar neemt en ontdekt welke ideeën Paulus over deze dingen heeft. Dan wordt het noodzakelijk om te zeggen: ‘De bewoording hier klinkt calvinistisch, maar wat Paulus overal elders zegt, lijkt het absolute karakter van sommige van deze dingen te beperken.’

Er staan trouwens veel hyperbolen in de Schrift. Daar worden uitspraken gedaan die heel absoluut klinken, maar uiteindelijk toch beperkt blijken te zijn. Het enige wat ik kan zeggen, is dat deze zinsnede heel calvinistisch klinkt. Dat geef ik toe. Maar het is heel goed mogelijk dat hij het heeft over een specifieke groep uitverkorenen die Hij geroepen heeft, en dat zij kwamen en Hij hen rechtvaardigde. Er is nog een andere groep waarover hij het niet heeft, die Hij geroepen heeft en die niet kwam. Gezien de manier waarop hij het gezegd heeft, is dat een heel reële mogelijkheid. En volgens mij stemt dat beslist overeen met wat de rest van de Schrift, met inbegrip van Paulus’ geschriften, lijkt te leren.

24

Nu al verheerlijkt in Christus

Dan staat er dat Hij degenen die Hij rechtvaardigde, ook verheerlijkte. Betekent verheerlijkt dat Hij ons zal verheerlijken? Dat onze verheerlijking in de toekomst ligt, maar dat die toekomst zo zeker is dat we erover kunnen spreken als over een gebeurtenis uit het verleden? God kan dat beslist doen. Paulus zei eerder in Romeinen 4 dat God

zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gemaakt. Dit was hij tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij er waren.

ROMEINEN 4:17

Dus Hij zou beslist kunnen zeggen: ‘Ik ben verheerlijkt’, terwijl ik dat nog niet ben. Toch is dat voor Paulus niet de natuurlijkste manier om zich uit te drukken, vooral niet als we vanuit Paulus’ theologie heel goed kunnen begrijpen hoe we al verheerlijkt zijn en dat hij het niet over de toekomst heeft. Paulus ziet ons in Christus. Christus is verheerlijkt. Bij de opstanding zullen wij in een andere betekenis onze eigen verheerlijking ontvangen, maar in Hem zijn we al verheerlijkt. Paulus wijst daarvoor op wat er in Efeze 2:6 over God staat:

en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus,

EFEZE 2:6

Op een dag zullen we letterlijk in de hemelse gewesten zijn, maar in Hem zijn we daar al, omdat Hij het hoofd is van hetzelfde organisme waarvan wij deel uitmaken. Het lichaam waarmee wij één zijn, is al in de hemel vertegenwoordigd en in het hoofd verheerlijkt. En wij zijn in Hem verheerlijkt.

Paulus zegt in Efeze, hoofdstuk 2, vers 6:

God heeft ons samen opgewekt en ons in Christus Jezus een plaats in de hemel gegeven.

Niet letterlijk. Ik ben daar niet geweest. Het is in Hem. Hij is daar. Ik word gerekend als iemand die organisch één met Hem is, dus in Zijn persoon ben ik daar ook. Dat is al gebeurd, want Hij is daar nu.

Mijn persoonlijke, subjectieve, individuele verheerlijking ligt duidelijk in de toekomst. Maar verheerlijkt zijn in Christus, en in Christus in de hemelse gewesten gezet zijn, is volgens Paulus’ theologie al gebeurd. Zodra ik gerechtvaardigd ben, ben

ik ook opgenomen in Christus, Die Zelf verheerlijkt is. Of ik persoonlijk de verheerlijking zal ervaren, zal afhangen van mijn volharding. Of niet. Maar wanneer hij zegt:

En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

ROMEINEN 8:28-30

dan denk ik dat hij in de verleden tijd spreekt over onze huidige positie in Christus. Toen ik behouden werd, gebeurde dit. Ik werd in Christus opgenomen in de hemelse gewesten. Ik ben opgenomen in Zijn verheerlijking.

Hij heeft het niet noodzakelijk over persoonlijke verheerlijking aan het einde van de wereld alsof die al heeft plaatsgevonden, en spreekt er daarom ook niet noodzakelijk in de verleden tijd over. Je kunt het zo opvatten, maar ik zie geen dwingende reden om dat te doen. Het lijkt onnatuurlijk dat hij over een reeks dingen die werkelijk in het verleden liggen in de verleden tijd spreekt, en daar dan iets bij betreft wat in de toekomst ligt en in de verleden tijd zegt:

Hij heeft hen verheerlijkt.

Dit is een mogelijkheid, maar ik denk dat het waarschijnlijker is dat hij, wanneer hij de verleden tijd gebruikt, spreekt over iets wat al gebeurd is. En dat is gebeurd. In de verheerlijking van Christus zijn degenen die in Hem gerechtvaardigd zijn, naar Gods oordeel ook in Hem verheerlijkt.

25

Als God voor ons is, wie is tegen ons?

Nu moeten we deze resterende verzen behandelen. Voor sommige mensen zijn dit hun favoriete verzen. Ze spreken grotendeels voor zichzelf, maar ik wil er één kanttekening of opmerking bij maken. Hij zegt in vers 31:

Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt. Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechter hand van God is, Die ook voor ons pleit. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard?

ROMEINEN 8:31-35

Vers 36 vervolgt:

Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen.

ROMEINEN 8:36

Dit is een citaat uit Psalm 44:22.

Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad. Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

ROMEINEN 8:37-39

Deze verzen vormen in zekere zin duidelijk de afronding van het hele boek Romeinen. Hij spreekt over gerechtvaardigd zijn. Dat heeft hij in de eerste vijf hoofdstukken uitvoerig uiteengezet. Als God ons gerechtvaardigd heeft, wie kan ons dan veroordelen? De veroordeling van de duivel zal geen stand houden. Wie zal een beschuldiging inbrengen tegen Gods uitverkorenen? Als Hij hen gerechtvaardigd heeft, wie zal hen dan veroordelen? Niemand staat boven God en niemand kan Zijn beslissing over ons met een veto tegenhouden. Wie zou God met een veto kunnen tegenhouden? Als Hij zegt dat je bent vrijgesproken, is er nergens een hoger gerechtshof waaraan je je moet verantwoorden en dat je vervolgens zou kunnen veroordelen. Rechtvaardiging is dus volkomen zeker, omdat ze afkomstig is van de hoogste autoriteit.

Hij zegt dat God heeft laten zien dat Hij aan onze kant staat door Zijn Zoon voor ons te offeren. Als Hij ons het grootste heeft gegeven, welk minder groot goed zou Hij ons dan onthouden als we het nodig hebben?

Want God, de HEERE, is een zon en een schild, de HEERE zal genade en eer geven, Hij zal het goede niet onthouden aan hen die in oprechtheid hun weg gaan.

PSALMEN 84:12

Hij heeft dat bewezen door ons het kostbaarste te geven wat Hij kon geven. De rest is allemaal maar randapparatuur. Hij heeft je de hardware gegeven. De rest is alleen maar software. Als God je een computer geeft, zal Hij je dan niet ook een

besturingssysteem en software geven om hem te laten werken? Hij heeft je de moeilijke dingen gegeven, de dure dingen. Natuurlijk zal Hij ons nu vrijelijk alles geven wat nodig is, en daar kunnen we op rekenen.

26

Voorbede en de onverbreekelijke liefde

Hij vermeldt in vers 34 dat Jezus aan de rechterhand van God is en voorbede voor ons doet. Eerder zei hij in vers 27 dat de Heilige Geest voorbede voor ons doet. Dus zowel Jezus als de Heilige Geest doen voorbede. Dit is waarschijnlijk de enige plaats buiten het boek Hebreeën waar op het priesterschap van Christus wordt gezinspeeld. Behalve in Hebreeën wordt Christus nergens de hogepriester genoemd. Het boek Hebreeën levert die unieke theologische bijdrage: Christus doet als hogepriester voorbede voor ons bij God. Paulus gebruikt hier niet de term ‘hogepriester’ en ook geen andere woorden die specifiek met het priesterschap te maken hebben. Maar hij spreekt erover dat Jezus voorbede doet, en dat is iets priesterlijks. Hier hebben we dus een zinspeling op het priesterschap van Christus, al wordt dat pas in het boek Hebreeën voor ons uitgewerkt.

Dan dit laatste gedeelte, vers 35:

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?

Het antwoord dat hij in vers 38 en 39 geeft, is:

Ik ben ervan overtuigd dat niets dat zal doen. Terwijl hij dit zegt, somt hij een hele reeks dingen op. Zal dit ons scheiden? Zal dit het doen? Zal dit? Zal dit? Dit kunnen de soorten dingen zijn waar christenen bang voor zouden kunnen zijn. Ik weet dat God nu van me houdt, maar zal Hij in dit geval nog steeds van me houden? Wat als ik door verdrukking heen moet? Kan verdrukking Gods liefde voor mij ten val brengen?

Wat we in zo’n geval ongetwijfeld denken, is: zal de grote verdrukking mij afvallig maken? Zal ik trouw kunnen blijven tijdens verdrukking of benauwdheid, vervolging, hongersnood, naaktheid, gevaar of het zwaard? Zal ik door al die dingen heen trouw kunnen blijven en in Gods gunst kunnen blijven?

Toch zegt hij in vers 37:

Maar in al deze dingen zijn we meer dan overwinnaars door Hem die van ons heeft gehouden.

Dus door Christus, Die ons heeft liefgehad, door God, Die ons heeft liefgehad, hebben we alle middelen die nodig zijn om grote verdrukking, vervolging, benauwdheid en al die dingen te doorstaan. Hoe erg het ook wordt, we hoeven niet bang te zijn dat we niet in staat zullen zijn die dingen te overwinnen. We zijn meer dan overwinnaars, omdat God ons alle middelen heeft gegeven: de genade van God, de Geest van God, gebed, alle middelen.

Alles werkt voor ons mee ten goede, en daarom kunnen we erop rekenen dat we door al deze dingen heen zullen komen.

Zo sluit hij het hoofdstuk af:

Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

ROMEINEN 8:38-39

Dat zou zelfs demonen omvatten.

Niets waarmee we nu worden geconfronteerd en niets waarmee we in de toekomst geconfronteerd zullen worden.

27

Geen uiterlijke macht kan ons scheiden

Het enige voorbehoud dat ik hierbij wilde maken, is dat je zult merken dat alle dingen die hij noemt, uiterlijke omstandigheden zijn. Hij werpt niet de vraag op of wij onszelf door opstandigheid, afvalligheid of geloofsafval van God zouden kunnen scheiden. Hij neemt natuurlijk aan dat we dat nooit zullen willen doen. Wie zou dat willen doen?

Het gaat hier niet om hoop te geven aan iemand die van God wil weglopen. Het gaat erom hoop te geven aan degene die als christen probeert stand te houden, de persoon die trouw wil blijven maar in de wereld voor uitdagingen komt te staan: vervolging, benauwdheid, misschien hongersnood, allerlei soorten verdrukking, zelfs aanvallen van demonen. Ben ik tegen deze uitdaging opgewassen? Met God ben ik daar ruimschoots tegen opgewassen. Door Hem ben ik meer dan een overwinnaar. Hij zal mij daartoe in staat stellen.

De aanname is dat ik dit wil doorstaan. Ik wil dit afweren. Ik hoef nooit bang te zijn dat God in mij niet opgewassen zal zijn tegen enige uiterlijke omstandigheid, enig wezen of enige persoon die ooit op mijn pad komt. Als ik naar God opzie, als ik in de Geest wandel, als ik op Hem vertrouw, dan zullen we dit overwinnen.

In 1 Johannes staat:

Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?

1 JOHANNES 5:4-5

Dat staat in 1 Johannes, hoofdstuk 5, vers 4 en 5.

Wij zijn meer dan overwinnaars. Wij overwinnen. Dit is de overwinning die de wereld overwint: ons geloof.

Door op God te vertrouwen, door te vertrouwen op de middelen en de hulp die Hij heeft beloofd, de Geest van God, de genade van God en dat alles, overwinnen we. We zullen alle omstandigheden overwinnen. We zullen standhouden, en niets buiten ons, geen enkele omstandigheid die ons kan overkomen, kan dat veranderen.

28

Afval en voorwaardelijke volharding

Hij behandelt echter niet de vraag: wat als je besluit dat je God haat en Hem niet meer wilt dienen? Dan verandert de zaak. Dat behoort niet tot de aannames waarvan deze passage uitgaat. Hij zegt niet dat we dat niet kunnen doen.

Calvinisten zeggen dat we dat niet kunnen doen. Calvinisten zeggen dat de volharding der heiligen betekent dat als je eenmaal binnen bent, je altijd binnen blijft. Je zult nooit afvallen. Natuurlijk zijn er mensen die christen leken te zijn en zijn afgevallen, maar dan zouden zij zeggen: 'Zij waren niet werkelijk christenen,' want anders zou hun leer niet kloppen. Hun leer is dat mensen die werkelijk christen zijn, niet kunnen afvallen. Dus wanneer zij mensen die christen leken te zijn zien afvallen, zeggen ze eenvoudig: 'Dan waren ze blijkbaar niet werkelijk christenen.' Dat is niet erg liefdevol om over iemand te zeggen, tenzij de Schrift je daartoe dwingt. De Schrift dwingt je daar niet toe.

De Bijbel zegt niet dat christenen nooit zullen afvallen. Er staat juist dat sommigen — velen — van het geloof zullen afvallen, zei Paulus. Hij zei:

Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen,

1 TIMOTHEÛS 4:1

Er zijn veel verwijzingen naar het afvallen van het geloof en veel waarschuwingen daarvoor, gericht aan christenen.

Paulus zegt hier dus niet dat geloofsafval geen mogelijkheid is. Hij schrijft aan mensen die niet van het geloof willen afvallen. Zij willen standvastig blijven. Hij zegt: 'Maak je geen zorgen. Blijf je aan Jezus vasthouden, dan zul je rustig verdergaan, zul je varen, zul je op de golven blijven drijven, zul je dit overleven en zal je hoofd boven water blijven.' God zal ervoor zorgen dat niets wat op je afkomt en waar je niet zelf voor kiest, je ten val zal brengen.

Maar je hebt nog steeds een vrije wil. Je kunt ervoor kiezen de verkeerde kant op te gaan. De Bijbel voorspelt dat velen dat zullen doen en verwijst naar sommigen die dat hebben gedaan. Dit is dus geen uitspraak over onvoorwaardelijke volharding. Het is een uitspraak over voorwaardelijke volharding. Zolang je in Christus bent, zul je volharden. Niets kan je losrukken uit Gods hand, die jou vasthoudt.

Maar in Christus blijven is jouw verantwoordelijkheid. Daarom zei Christus tegen Zijn discipelen:

Blijf in Mij.

Hij zei:

Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.

JOHANNES 15:6

In Christus blijven is dus niet onvermijdelijk, maar het is wel onze verantwoordelijkheid.

Daar is geen extra bovennatuurlijke kracht voor nodig. We hoeven alleen maar op God te vertrouwen. Een kind kan zijn vader vertrouwen. Daar is geen grote kracht voor nodig. Een christen kan God vertrouwen. Het is een kinderlijke reactie op Zijn beloften. Terwijl we Hem vertrouwen, ontdekken we dat dit inderdaad waar is:

En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn.

ROMEINEN 8:28

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Romeinen 8:9

- Romeinen 8:14
- Genesis 24:14
- Genesis 24:24
- Genesis 24:27
- Romeinen 8:15-18
- Hebreëën 2:10
- Romeinen 8:29
- Galaten 5:1
- Romeinen 8:15
- Romeinen 8:16-18
- Galaten 4:4
- Galaten 4:6
- Galaten 4:7
- Psalmen 2:8
- Mattheüs 5:5
- Romeinen 8:17
- 2 Timotheüs 2:11-12
- 1 Petrus 4:12
- Romeinen 8:18
- 2 Korinthe 3:18
- 2 Korinthe 4:17
- Romeinen 8:19
- Romeinen 8:20-21
- Romeinen 8:22-25
- Romeinen 7:24
- Romeinen 7:23
- 2 Petrus 3:13
- Romeinen 8:19-21
- Lukas 19:40
- Jesaja 55:12
- Openbaring 22:3
- Romeinen 8:23
- Romeinen 8:21
- Romeinen 8:26-27
- Mattheüs 6:10

- Romeinen 8:28-30
- Romeinen 8:30
- Mattheüs 22:14
- Romeinen 4:17
- Efeze 2:6
- Romeinen 8:31-35
- Romeinen 8:36
- Romeinen 8:37-39
- Psalmen 84:12
- Romeinen 8:38-39
- 1 Johannes 5:4-5
- 1 Timotheüs 4:1
- Johannes 15:6
- Romeinen 8:28

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.